

170819

Inbillade olyckor

Många begår ett allvarligt misstag i sitt religiösa liv genom att ha uppmärksamheten riktad på sina känslor och efter dessa bedöma sitt andliga tillstånd, framgångar och nederlag. Känslor är inte något säkert kännetecken. Vi skall inte se på oss själva för att få bevis för att Gud tagit emot oss. Hos oss själva kommer vi att finna endast sådant som gör oss missmodiga. Vårt enda hopp är att "se på Jesus, trons hövding och fullkomnare". (Hebr. 12: 2.) I Honom finner vi allt som kan inspirera oss, ge oss hopp, tro och mod. Han är vår rättfärdighet, vår tröst och vår glädje.

De som ser på sig själva för att få tröst, blir nedstämda och missmodiga. Vår känsla av svaghet och ovärdighet borde leda oss till att ödmjukt åberopa Kristi försoningsoffer. I samma mån som vi förtröstar på Hans förtjänster, skall vi finna vila, frid och glädje. Han frälsar till det yttersta alla som genom Honom kommer till Gud.

Vi behöver förlita oss på Jesus dagligen. Han har lovat oss att såsom vår dag är, så skall vår kraft vara. Genom Hans nåd skall vi orka bära alla dagens bördor, och uppfylla alla dess plikter. Men många tyngs ned av bekymmer för framtiden. Ständigt söker de att idag bära morgondagens bördor. På så sätt är en stor del av deras svårigheter endast inbillade och för sådana har Jesus inte lovat att sörja. Han lovar nåd och kraft endast för den dag som nu är. Han råder oss att inte belasta oss med morgondagens omsorger och bekymmer. "Var dag har nog av sin egen plåga." (Matt. 6: 34.)

Vanan att grubbla över inbillade olyckor är ovis och okristlig. Den hindrar oss från att glädjas över stundens välsignelser och ta vara på de tillfällen vi har. Herren fordrar av oss att vi skall utföra de plikter som är våra idag och uthärda dess prövningar. Det är idag vi skall vaka, så att vi inte syndar i ord eller gärning. Idag skall vi prisa och ära Gud. Genom att idag visa en levande tro, kan vi besegra fienden. Idag måste vi söka Gud och vara fast beslutna att inte vara nöjda med mindre vi upplever Hans närhet. Vi bör vaka, verka och be som om det var vår sista dag. Hur djupt allvarligt skulle inte vårt liv då vara! Hur nära vi då skulle följa Jesus i alla våra ord och handlingar!

(Testimonies 5, sid. 199-200. Effata.se)